

Förordning om ändring i taxeringsförordningen (1990:1236);

SFS 2005:564

Utkom från trycket
den 5 juli 2005

utfärdad den 16 juni 2005.

Regeringen föreskriver att 22 § taxeringsförordningen (1990:1236) skall ha följande lydelse.

22 §¹ Skatteverket skall, utöver vad som följer av 17 § skattebrottslagen (1971:69), göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att någon har begått brott enligt 30 kap. 1 § första stycket 4 aktiebolagslagen (2005:551), 11 § tredje stycket lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m., 11 kap. 5 § eller 17 kap. 7 § brottsbalken. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av annat skäl inte behövs. I anmälan skall anges de omständigheter som utgjort grund för misstanken om brott.

Skatteverket får utom i fråga om brott enligt 17 kap. 7 § brottsbalken fullgöra anmälningsskyldigheten till sådan särskild enhet inom verket som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet förleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjuogoett år.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

På regeringens vägnar

PÄR NUDER

Stefan Holgersson
(Finansdepartementet)

¹ Senaste lydelse 2003:948.

